

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 534

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 17 iulie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 410 din 28 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și ale art. 102 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	2-4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.731. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind instituirea schemei de ajutor <i>de minimis</i> „Sprijin acordat microîntreprinderilor și întreprinderilor mici din spațiul rural pentru înființarea și dezvoltarea activităților economice neagricole”	5-13
4.342. — Ordin al ministrului educației și cercetării științifice pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind organizarea și funcționarea învățământului terțiar nonuniversitar, organizat la nivelul colegiilor din cadrul instituțiilor de învățământ superior acreditate	14-15
4.458. — Ordin al ministrului educației și cercetării științifice privind aprobarea Metodologiei de monitorizare directă a Universității „Bioterra” din București	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 410**

din 28 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și ale art. 102 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Iulian Manole în Dosarul nr. 8.513/99/2013 al Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.408D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că legiuitorul are deplina libertate de a stabili modul de calcul și cuantumul valoric al acestor drepturi de asigurări sociale, în funcție de resursele financiare disponibile. De asemenea, menționând Decizia nr. 437 din 29 octombrie 2013 și Decizia nr. 463 din 17 septembrie 2014, prin care Curtea a constatat neconstituționalitatea art. III alin. (2) și (3), respectiv art. IV alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, arată că excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi este inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 8.513/99/2013, **Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**, excepția ridicată de Iulian Manole cu ocazia soluționării apelului împotriva unei sentințe pronunțate de Tribunalul Iași într-o cauză având ca obiect

soluționarea unei cereri prin care se solicită obligarea la plata diferențelor dintre drepturile de pensie încasate și cele cuvenite ca urmare a aplicării dispozițiilor art. 102 alin. (1) din Legea nr. 263/2010.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013 contravin dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1) și (2), art. 47 alin. (1) și art. 52 din Constituție, deoarece prin acest act normativ sunt nesocotite prevederile art. 102 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, care, conform art. 193 alin. (2) din aceasta, au intrat în vigoare la 1 ianuarie 2012 și potrivit cărora „*Valoarea punctului de pensie se majorează anual cu 100% din rata inflației, la care se adaugă 50% din creșterea reală a câștigului salarial mediu brut, realizat pe anul precedent.*” Aceste dispoziții legale au fost modificate prin art. I pct. 1 din ordonanța de urgență criticată, având, în prezent, următorul cuprins: „*Valoarea punctului de pensie se majorează anual cu 100% din rata medie anuală a inflației, la care se adaugă 50% din creșterea reală a câștigului salarial mediu brut realizat.*” Astfel, Guvernul a intervenit printr-o ordonanță de urgență asupra unei legi organice, a amânat pentru încă un an majorarea punctului de pensie cu 50 % din creșterea reală a câștigului salarial mediu brut și, în plus, a nesocotit alin. (5) și (6) ale art. 102 din aceeași lege, care prin aplicare anuală ar fi trebuit să rezulte o anumită proporție a punctului de pensie în anul 2030. Mai susține autorul excepției că majorarea pensiilor prin aplicarea aceluiași procent avantajează pe cei cu pensii mari, în timp ce creșterea cu o sumă fixă ar fi mai avantajoasă pentru cei cu pensii mici și binevenită pentru cei cu pensii mari. Astfel, deși indexarea pensiilor se raportează la același procent de creștere a inflației, creșterea în concret a pensiilor diferă, ceea ce înseamnă inechitate, „din moment ce prețurile au crescut la fel pentru toți”.

6. **Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, potrivit art. 47 alin. (2) din Constituție, cetățenii au dreptul la pensie și la alte forme de asigurări sociale și măsuri de protecție socială în condițiile stabilite de lege. Astfel, legiuitorul are libertatea de a stabili modul de calcul și cuantumul valoric al acestor drepturi de asigurări sociale, în funcție de resursele financiare disponibile.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2013, aprobată prin Legea nr. 3/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 14 februarie 2013. Însă, din analiza motivării autorului excepției de neconstituționalitate, precum și din aprecierile instanței de judecată consemnate în cuprinsul încheierii, Curtea constată că autorul acesteia formulează atât critici de constituționalitate extrinsecă, referitoare la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, cât și critici intrinseci, referitoare la unele prevederi din Legea nr. 263/2010, respectiv art. 102 alin. (2), astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013.

11. Având în vedere prevederile art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit cărora *„Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta. Intervențiile ulterioare de modificare sau de completare a acestora trebuie raportate tot la actul de bază”*, Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013, precum și dispozițiile art. 102 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013. Dispozițiile art. 102 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, au următorul cuprins: *„Valoarea punctului de pensie se majorează anual cu 100% din rata medie anuală a inflației, la care se adaugă 50% din creșterea reală a câștigului salarial mediu brut realizat.”* Totodată, Curtea observă că, potrivit art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, *„Prin derogare de la prevederile art. 102 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2015 valoarea punctului de pensie se majorează cu 5% și este de 830,2 lei”*.

12. În susținerea neconstituționalității dispozițiilor legale sunt menționate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la valorile supreme ale poporului român și la principiul legalității, art. 16 alin. (1) și (2) cu privire la egalitatea în drepturi, art. 47 alin. (1) referitor la obligația statului de a lua măsuri de

dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un trai decent, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 73 referitor la categoriile de legi.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul prezentei excepții de neconstituționalitate este nemulțumit de faptul că, pe de o parte, modificarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice s-a efectuat printr-o ordonanță de urgență, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, or, în opinia sa, o lege organică nu poate fi modificată printr-o ordonanță de urgență. Pe de altă parte, susține că modificarea dispozițiilor art. 102 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 s-a făcut cu nesocotirea unor prevederi din aceeași lege. În acest context apreciază că majorarea pensiilor prin aplicarea aceluiași procent îi avantajează pe cei cu pensii mari, în timp ce creșterea cu o sumă fixă ar fi mai „avantajoasă pentru cei cu pensii mici și binevenită pentru cei cu pensii mari”, astfel că, deși indexarea pensiilor se raportează la același procent de creștere a inflației, creșterea în concret a pensiilor diferă, ceea ce echivalează cu consacrarea unei inechități.

14. În ceea ce privește susținerea referitoare la modificarea unei legi organice printr-o ordonanță de urgență, Curtea observă că, potrivit prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (1), interdicția de a reglementa în domeniul legilor organice privește ordonanțele simple și nu ordonanțele de urgență. De altfel, Curtea, în jurisprudența sa, a arătat că Guvernul poate emite ordonanțe de urgență în domeniile legilor organice, prevăzute la art. 73 alin. (3) din Constituție, în condițiile art. 115 alin. (4)—(6) din Legea fundamentală. Interdicția Guvernului de a reglementa în aceste domenii se referă, în mod expres, numai la ordonanțele emise în temeiul legilor speciale de abilitare, în condițiile alin. (1)—(3) ale aceluiași art. 115, nu și la ordonanțele de urgență (a se vedea în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 607 din 12 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 23 iulie 2012). De asemenea, art. 115 alin. (5) din Constituție reglementează expres faptul că ordonanța de urgență a Guvernului intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbatere în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea în Monitorul Oficial al României, astfel că pretinsa contrariedade a prevederilor criticate în raport cu art. 73 din Constituție nu poate fi reținută.

15. Analizând excepția de neconstituționalitate din prisma criticii autorului referitoare la faptul că la modificarea dispozițiilor art. 102 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, s-au nesocotit unele prevederi din aceeași lege, Curtea constată că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel s-ar ajunge, inevitabil, la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele. Rezultă că aspectele învederate de autorul excepției de neconstituționalitate nu privesc chestiuni privind constituționalitatea textului, ci o presupusă contrariedade între norme legale din același domeniu (a se vedea în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 463 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 21 iunie 2011).

16. Referitor la susținerea potrivit căreia majorarea pensiilor, prin aplicarea aceluiași procent, avantajează persoanele cu pensii mari și că ar trebui efectuată o creștere a pensiei cu o sumă fixă, Curtea reține că, pe de o parte, autorul tinde la modificarea prevederilor legale, iar, pe de altă parte, are în vedere o presupusă inechitate cu privire la indexarea pensiilor, care se raportează la același procent de creștere a inflației.

17. Or, față de acestea, Curtea observă că, potrivit art. 61 alin. (1) din Constituție, „*Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării*”, astfel încât modificarea, completarea ori abrogarea normelor juridice constituie atribuții exclusive ale acestuia. Totodată, se constată că normele criticate sunt tocmai o transpunere a principiului egalității, întrucât reglementarea dedusă controlului de constituționalitate se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, astfel că nu este întemeiată critica având un atare obiect.

18. De asemenea, Curtea constată că, potrivit art. 47 din Constituție, „*(1) Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.*”

(2) *Cetățenii au dreptul la pensie, (...) și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege*”. Cetățenii au dreptul și la măsuri de asistență socială, potrivit legii. Astfel, legiuitorul are libertatea de a stabili modul de calcul și cuantumul valoric al acestor drepturi de asigurări sociale, în funcție de resursele financiare disponibile.

19. Distinct de acestea, Curtea reține că, astfel cum reiese din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013, acest act normativ a fost adoptat, printre altele, având în vedere atât reglementările potrivit cărora valoarea punctului de pensie se majorează anual cu 100% din rata inflației, la care se adaugă 50% din creșterea reală a câștigului salarial mediu brut realizat pe anul precedent, cât și faptul că indicatorii în raport cu care se

majorează anual valoarea punctului de pensie și se calculează indicele de corecție, realizați pe anul precedent, nu sunt cunoscuți la începutul anului calendaristic. De asemenea s-a avut în vedere corelarea prevederilor Legii nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, cu data la care instituțiile competente fac publice valorile unor indicatori utilizați la stabilirea valorii punctului de pensie și a indicelui de corecție și pentru acordarea drepturilor prevăzute de lege, precum și faptul că unul dintre obiectivele importante ale construcției bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2013 l-a constituit aplicarea prevederilor Legii nr. 263/2010.

20. Având în vedere aceste aspecte, Curtea reține că acestea sunt elemente ce țin de politica bugetară, or, legiuitorul poate să stabilească regulile pe care le consideră necesare, beneficiind de o marjă de apreciere în acest domeniu, respectiv de a decide cu privire la existența unei probleme de interes public care necesită un act normativ, cât și cu privire la alegerea modalităților de aplicare a acestuia, care să facă „*posibilă menținerea unui echilibru între interesele aflate în joc*” astfel cum prevede jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragrafele 41 și 49).

21. Față de cele prezentate, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate în raport cu pretinsa încălcare a prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), art. 16 alin. (1) și (2), art. 47 alin. (1) și art. 73 este neîntemeiată.

22. În ceea ce privește menționarea în susținerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 din Constituție, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauză, ipoteza normativă a textelor criticate fiind distinctă față de dreptul reglementat prin dispozițiile constituționale invocate.

23. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Iulian Manole în Dosarul nr. 8.513/99/2013 al Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și ale art. 102 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind instituirea schemei de ajutor *de minimis* „Sprijin acordat microîntreprinderilor și întreprinderilor mici din spațiul rural pentru înființarea și dezvoltarea activităților economice neagricole”

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 80.478 din 8 iulie 2015, întocmit de Direcția generală dezvoltare rurală — Autoritate de management pentru Programul național de dezvoltare rurală, și Avizul Consiliului Concurenței nr. 7.622 din 3 iulie 2015, în baza prevederilor:

— art. 19 și 81 din Regulamentul (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.698/2005 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*;

— Programului național de dezvoltare rurală, aprobat prin Decizia de punere în aplicare a Comisiei Europene nr. 3.508 din 26 mai 2015;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2014 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, prin reorganizarea Agenției de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit, aprobată prin Legea nr. 43/2015;

— Ordinului Autorității Naționale pentru Turism nr. 65/2013 pentru aprobarea Normelor metodologice privind eliberarea certificatelor de clasificare a structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică, a licențelor și brevetelor de turism;

— Hotărârii Guvernului nr. 226/2015 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor programului național de dezvoltare rurală cofinanțate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și de la bugetul de stat,

în temeiul art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare, al art. 31 din Hotărârea Guvernului nr. 226/2015 și art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării RURALE, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se instituie schema de ajutor *de minimis* aferentă măsurii 6 „Dezvoltarea exploatațiilor și a întreprinderilor” din cadrul Programului național de dezvoltare rurală 2014—2020 (PNDR 2014—2020), cu titlul „Sprijin acordat microîntreprinderilor și întreprinderilor mici din spațiul rural

pentru înființarea și dezvoltarea activităților economice neagricole”, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Simona Alice Man,
secretar de stat

București, 13 iulie 2015.
Nr. 1.731.

ANEXĂ

SCHEMĂ DE AJUTOR DE MINIMIS

„Sprijin acordat microîntreprinderilor și întreprinderilor mici din spațiul rural pentru înființarea și dezvoltarea activităților economice neagricole”

CAPITOLUL I Prevederi generale

Art. 1. — (1) Prezenta procedură instituie o schemă transparentă de ajutor *de minimis*, denumită „Sprijin acordat microîntreprinderilor și întreprinderilor mici din spațiul rural pentru înființarea și dezvoltarea activităților economice neagricole”, denumită în continuare *schemă*.

(2) Schema vizează acțiunile specifice și beneficiarii eligibili conform fișelor tehnice ale submăsurii 6.2 „Sprijin pentru

înființarea de activități neagricole în zone rurale” (întreprinderi nou-înființate) și submăsurii 6.4 „Investiții în crearea și dezvoltarea de activități neagricole” aferente măsurii 6 „Dezvoltarea exploatațiilor și a întreprinderilor” din cadrul Programului național de dezvoltare rurală 2014—2020 (PNDR 2014—2020).

Art. 2. — Acordarea ajutoarelor *de minimis* în cadrul acestei scheme se va face numai cu respectarea criteriilor privind ajutorul *de minimis* prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind

aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 352 din 24 decembrie 2013.

Art. 3. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale (*MADR*), prin Direcția generală dezvoltare rurală — Autoritate de management pentru Programul național de dezvoltare rurală (*AM PNDR*), are calitatea de furnizor de ajutor în cadrul prezentei scheme, iar Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale (*AFIR*) are calitatea de administrator al acestei scheme.

CAPITOLUL II

Scopul schemei

Art. 4. — Scopul prezentei scheme este de a acorda sprijin pentru înființarea în mediul rural de întreprinderi care realizează activități neagricole pentru prima dată (start-up) în baza unui plan de afaceri, respectiv pentru întreprinderi existente, în vederea dezvoltării și diversificării activității neagricole în mediul rural.

CAPITOLUL III

Obiectivele schemei

Art. 5. — Obiectivele schemei sunt:

— diversificarea economiei rurale și crearea de alternative ocupaționale prin creșterea numărului de microîntreprinderi și întreprinderi mici în sectorul neagricol, dezvoltarea serviciilor și crearea de locuri de muncă în spațiul rural, conform fișelor tehnice ale submăsurilor 6.2 și 6.4;

— încurajarea menținerii și dezvoltării activităților meșteșugărești tradiționale;

— absorbția de forță de muncă neremunerată, excedentară, din agricultură;

— eradicarea sărăciei și dezvoltarea economică a zonelor rurale.

CAPITOLUL IV

Necesitatea implementării schemei

Art. 6. — (1) Implementarea schemei este necesară pentru stimularea mediului de afaceri din mediul rural, contribuind la diminuarea disparităților profunde la nivel regional între zonele rurale și urbane, prin asigurarea de resurse financiare corespunzătoare unei dezvoltări economice a întreprinzătorilor.

(2) Avându-se în vedere excedentul de forță de muncă implicată în sectorul agricol, se impune absorbția acestuia în alte sectoare, neagricole, în vederea diversificării economiei rurale și a creșterii calității nivelului de trai.

(3) Sprijinul financiar acordat prin prezenta schemă este destinat beneficiarilor pentru investiții în crearea și/sau dezvoltarea de activități de producție și/sau prestării de servicii localizate îndeosebi în regiuni și zone mai puțin dezvoltate ale României, pentru a impulsiona creșterea lor economică.

CAPITOLUL V

Domeniul de aplicare

Art. 7. — (1) Prezenta schemă se aplică pe întreg teritoriul rural al României, în toate cele 8 regiuni de dezvoltare.

(2) Prezenta schemă se aplică ajutoarelor pentru întreprinderi din toate domeniile, cu excepția:

a) ajutoarelor acordate operatorilor economici care își desfășoară activitatea în sectoarele pescuitului și acvaculturii, astfel cum sunt reglementate de Regulamentul (CE) nr. 104/2000 al Consiliului din 17 decembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești

și de acvacultură, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 17 din 21 ianuarie 2000;

b) ajutoarelor acordate operatorilor economici care își desfășoară activitatea în domeniul producției primare de produse agricole;

c) ajutoarelor acordate operatorilor economici care își desfășoară activitatea în sectorul prelucrării și comercializării produselor agricole, în următoarele cazuri:

(i) atunci când valoarea ajutoarelor este stabilită pe baza prețului sau a cantității unor astfel de produse achiziționate de la producători primari sau introduse pe piață de întreprinderile respective;

(ii) atunci când ajutoarele sunt condiționate de transferarea lor parțială sau integrală către producătorii primari;

d) ajutoarelor destinate activităților legate de export către țări terțe sau către alte state membre, respectiv ajutoarelor direct legate de cantitățile exportate, ajutoarelor destinate înființării și funcționării unei rețele de distribuție ori destinate altor cheltuieli curente legate de activitatea de export;

e) ajutoarelor condiționate de utilizarea preferențială a produselor naționale față de produsele importate;

f) ajutoarelor acordate universităților și organizațiilor de cercetare pentru activitățile de bază, care nu fac obiectul normelor în materie de ajutoare de stat, și anume:

(i) activitățile de formare în vederea sporirii și îmbunătățirii calificării resurselor umane. În conformitate cu jurisprudența și practica decizională a Comisiei și astfel cum s-a explicat în draftul de Comunicare privind noțiunea de ajutor de stat și Comunicarea privind SIEG¹, învățământul public organizat din cadrul sistemului național de învățământ, cu finanțare predominant sau integral publică, și controlat de către stat este considerat activitate neeconomică;

(ii) cercetare și dezvoltare independentă în vederea dobândirii unor cunoștințe mai vaste și a unei înțelegeri mai bune, inclusiv proiectele de colaborare în domeniul cercetării și dezvoltării în cadrul cărora organizația de cercetare sau infrastructura de cercetare se angajează în colaborare efectivă;

(iii) diseminarea la scară largă a rezultatelor cercetării, în mod neexclusiv și nediscriminatoriu, de exemplu prin predarea acestora, prin baze de date cu acces liber, publicații deschise sau programe informatice gratuite.

(3) În cazul în care o întreprindere își desfășoară activitatea atât în sectoarele menționate la alin. (1) lit. a), b), c) sau f), cât și în unul sau mai multe sectoare ori domenii de activitate incluse în domeniul de aplicare, prezenta schemă se aplică ajutoarelor acordate pentru aceste din urmă sectoare sau activități, cu condiția ca întreprinderea în cauză să prezinte odată cu cererea de finanțare și documente din care să rezulte separarea activităților sau o distincție între costuri și că activitățile desfășurate în sectoarele excluse potrivit prevederilor alin. (2) și din domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013 nu beneficiază de ajutoare *de minimis* acordate în conformitate cu prezenta schemă.

¹ Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor Uniunii Europene în materie de ajutor de stat în cazul compensației acordate pentru prestarea unor servicii de interes economic general, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, nr. 8 din 11 ianuarie 2012.

Art. 8. — (1) Domeniile acoperite de prezenta schemă vizează diversificarea activităților agricole spre activități neagricole, după cum urmează:

1. Domenii acoperite în cadrul submăsurii 6.2, lista activităților nefiind exhaustivă:

a) activități productive — cum ar fi fabricarea produselor textile, îmbrăcăminte, articole de marochinărie, articole de hârtie și carton; fabricarea produselor chimice, farmaceutice; activități de prelucrare a produselor lemnoase; industrie metalurgică, fabricarea construcțiilor metalice, mașini, utilaje și echipamente; fabricarea produselor electrice, electronice, producere de combustibil din biomasă în vederea comercializării; producerea și utilizarea energiei din surse regenerabile pentru desfășurarea propriei activități, ca parte integrantă a proiectului etc.;

b) activități meșteșugărești — cum ar fi activități de artizanat și alte activități tradiționale neagricole — olărit, brodat, prelucrarea manuală a fierului, lânăii, lemnului, pielii etc.;

c) activități turistice — servicii agroturistice de cazare, servicii turistice de agrement și alimentație publică;

d) furnizare de servicii — cum ar fi servicii medicale, sociale, sanitar-veterinare; reparații mașini, unelte, obiecte casnice; consultanță, contabilitate, juridice, audit; servicii în tehnologia informației și servicii informatice; servicii tehnice, administrative, transport rutier de mărfuri în contul terților, alte servicii destinate populației din spațiul rural etc.

2. Domenii acoperite în cadrul submăsurii 6.4, lista activităților nefiind exhaustivă:

a) activități productive — fabricarea produselor textile, îmbrăcăminte, articole de marochinărie, articole de hârtie și carton; fabricarea produselor chimice, farmaceutice; activități de prelucrare a produselor lemnoase; industrie metalurgică, fabricarea construcțiilor metalice, mașini, utilaje și echipamente; fabricarea produselor electrice, electronice etc.;

b) activități meșteșugărești — activități de artizanat și alte activități tradiționale neagricole — olărit, brodat, prelucrarea manuală a fierului, lânăii, lemnului, pielii etc.;

c) activități turistice — servicii agroturistice de cazare, servicii turistice de agrement și alimentație publică;

d) furnizare de servicii — construcții, reconstrucții și/sau modernizarea spațiilor și zonelor aferente desfășurării activităților; servicii medicale, sociale, sanitar-veterinare; reparații mașini, unelte, obiecte casnice; consultanță, contabilitate, juridice, audit; servicii în tehnologia informației și servicii informatice; servicii tehnice, administrative, transport rutier de mărfuri în contul terților etc.

(2) Lista activităților clasificate CAEN eligibile pentru finanțare în cadrul submăsurilor 6.2 și 6.4 este prezentată ca anexă la ghidurile solicitantului pentru accesarea submăsurilor.

CAPITOLUL VI

Definiții

Art. 9. — (1) În sensul prezentei scheme următorii termeni se definesc astfel:

a) *întreprindere* — orice entitate care desfășoară o activitate economică pe o piață, indiferent de forma juridică, de modul de finanțare sau de existența unui scop lucrativ al acesteia;

b) *ajutor de stat* — orice măsură de sprijin care îndeplinește toate criteriile prevăzute la art. 107 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

c) *data acordării ajutorului* — data la care dreptul legal de a primi ajutorul este conferit beneficiarului în conformitate cu regimul juridic național aplicabil;

d) *microîntreprindere* — întreprindere din categoria IMM-urilor, care are mai puțin de 10 angajați și a cărei cifră de afaceri anuală și/sau al cărei bilanț anual total nu depășește 2 milioane euro;

e) *întreprindere mică* — întreprindere din categoria IMM-urilor, care are mai puțin de 50 de angajați și a cărei cifră de afaceri anuală și/sau al cărei bilanț anual total nu depășește 10 milioane euro;

f) *întreprindere nou-înființată (start-up)* — întreprindere care este înființată în anul depunerii cererii de finanțare sau care nu a înregistrat activitate până în momentul depunerii acesteia, dar nu mai mult de 3 ani fiscali anteriori consecutivi;

g) *întreprindere în activitate* — întreprinderea care desfășoară activitate economică și are situații financiare anuale aprobate corespunzătoare ultimului exercițiu financiar încheiat;

h) *întreprindere în dificultate* — o întreprindere care se află în cel puțin una din situațiile următoare:

(i) în cazul unei societăți comerciale cu răspundere limitată (alta decât un IMM care există de mai puțin de 3 ani), atunci când mai mult de jumătate din capitalul său social subscris a dispărut din cauza pierderilor acumulate. Această situație survine atunci când deducerea pierderilor acumulate din rezerve (și din toate celelalte elemente considerate în general ca făcând parte din fondurile proprii ale societății) conduce la un rezultat negativ care depășește jumătate din capitalul social subscris. În sensul acestei dispoziții, „societate cu răspundere limitată” se referă în special la tipurile de societăți menționate în anexa I la Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului, iar „capital social” include, dacă este cazul, orice capital suplimentar;

(ii) în cazul unei societăți comerciale în care cel puțin unii dintre asociați au răspundere nelimitată pentru creanțele societății (alta decât un IMM care există de mai puțin de 3 ani), atunci când mai mult de jumătate din capitalul propriu așa cum reiese din contabilitatea societății a dispărut din cauza pierderilor acumulate. În sensul prezentei dispoziții, „o societate comercială în care cel puțin unii dintre asociați au răspundere nelimitată pentru creanțele societății” se referă în special la acele tipuri de societăți menționate în anexa II la Directiva 2013/34/UE;

(iii) atunci când întreprinderea face obiectul unei proceduri colective de insolvență sau îndeplinește criteriile prevăzute în dreptul intern pentru ca o procedură colectivă de insolvență să fie deschisă la cererea creditorilor săi;

i) *întreprinderea unică* — în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013, include toate întreprinderile între care există cel puțin una dintre relațiile următoare:

(i) o întreprindere deține majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociațiilor unei alte întreprinderi;

(ii) o întreprindere are dreptul de a numi sau revoca majoritatea membrilor organelor de administrare, de conducere ori de supraveghere ale unei alte întreprinderi;

(iii) o întreprindere are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra altei întreprinderi în temeiul unui contract încheiat cu întreprinderea în cauză sau în temeiul unei prevederi din contractul de societate ori din statutul acesteia;

- (iv) o întreprindere care este acționar sau asociat al unei alte întreprinderi și care controlează singură, în baza unui acord cu alți acționari ori asociați ai acelei întreprinderi, majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociaților întreprinderii respective.

Întreprinderile care întrețin, cu una sau mai multe întreprinderi, relațiile la care se face referire la pct. (i)—(iv) sunt considerate întreprinderi unice;

j) *fermier* — o persoană fizică autorizată să desfășoare activități economice sau o persoană juridică ori un grup de persoane fizice sau juridice, indiferent de statutul juridic pe care un astfel de grup și membrii săi îl dețin în temeiul legislației naționale, care desfășoară o activitate agricolă;

k) *rata de actualizare* — rata de referință stabilită de Comisia Europeană pentru România pe baza unor criterii obiective și publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și pe internet;

l) *produse agricole* — produsele enumerate în anexa I la Tratat, cu excepția produselor obținute din pescuit și acvacultură prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 104/2000;

m) *prelucrarea produselor agricole* — orice operațiune efectuată asupra unui produs agricol care are drept rezultat un produs care este tot un produs agricol, cu excepția activităților desfășurate în exploatațile agricole, necesare în vederea pregătirii unui produs de origine animală sau vegetală pentru prima vânzare;

n) *comercializarea produselor agricole* — deținerea sau expunerea unui produs agricol în vederea vânzării, a punerii în vânzare, a livrării ori a oricărei altei forme de introducere pe piață, cu excepția primei vânzări de către un producător primar către revânzători sau prelucrători și a oricărei altei activități de pregătire a produsului pentru această primă vânzare; o vânzare efectuată de către un producător primar către consumatori finali este considerată comercializare în cazul în care se desfășoară în localuri distincte, rezervate acestei activități;

o) *loc de muncă* — locul destinat să cuprindă posturi de lucru, situat în clădirile întreprinderii și/sau unității, inclusiv orice alt loc din aria întreprinderii și/sau unității la care lucrătorul are acces în cadrul desfășurării activității;

p) crearea de locuri de muncă — creșterea netă a locurilor de muncă create direct de întreprinderea beneficiară de ajutor *de minimis*, în raport cu media celor 12 luni precedente lunii în care se înregistrează cererea de finanțare, după deducerea din numărul aparent de locuri de muncă create, a locurilor de muncă desfășurate față de medie; se iau în considerare locurile de muncă nou-create în cazul în care între angajați și angajator sau întreprinderi asociate acestuia nu există raporturi de muncă în ultimele 12 luni anterior datei înregistrării cererii de acord pentru finanțare;

q) *locuri de muncă create direct prin sprijinul acordat* — locurile de muncă legate de activitatea care face obiectul sprijinului, inclusiv locurile de muncă create în urma unei creșteri a ratei de utilizare a capacității nou-create de investiție, ocupate de persoane angajate în baza unui contract de muncă pe perioadă nedeterminată cu normă întreagă;

r) *cost salarial* — valoarea totală care trebuie plătită efectiv de beneficiarul ajutorului pentru locul de muncă respectiv, cuprinzând, pentru o perioadă de timp definită, salariul brut și contribuțiile obligatorii ale angajatorului aferente salariului brut, conform reglementărilor legale în vigoare;

s) *număr de salariați* — numărul de unități de muncă anuale (UMA), și anume numărul de persoane angajate cu normă întreagă pe parcursul unui an; persoanele care își desfășoară activitatea cu normă redusă și persoanele care desfășoară o muncă sezonieră sunt contabilizate ca fracțiuni din UMA;

ș) *lucrător defavorizat* — orice persoană care se află în una dintre următoarele situații:

- (i) nu a avut un loc de muncă remunerat în ultimele 6 luni;
- (ii) are vârsta cuprinsă între 15 și 24 de ani;
- (iii) are vârsta peste 50 de ani;
- (iv) nu a absolvit o formă de învățământ liceal sau nu deține o calificare profesională conform Clasificării internaționale standard a educației 3, denumită în continuare *SCED 3*, ori se află în primii 2 ani de la absolvirea unui ciclu de învățământ cu frecvență și nu a avut încă niciun loc de muncă remunerat;
- (v) provine din familie monoparentală, având în întreținerea sa una sau mai multe persoane;
- (vi) este membru al unei minorități etnice și are nevoie să își dezvolte competențele lingvistice, formarea profesională sau experiența în muncă, pentru a-și spori șansele de a obține un loc de muncă stabil;
- (vii) este recunoscută ca persoană cu handicap conform legislației naționale;

t) *ghidul solicitantului* — detalierea tehnică și financiară ce cuprinde setul de informații necesare solicitantului pentru pregătirea, derularea și implementarea proiectului, elaborat pentru fiecare măsură PNDR 2014—2020, document care se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale;

ț) *planul de afaceri* — document care va cuprinde cel puțin elementele descrise în fișa submăsurii 6.2 din PNDR 2014 — 2020 și din care rezultă eficiența economică a întreprinderii și viabilitatea proiectului;

u) *ajutor pentru exploatare* — ajutorul pentru reducerea cheltuielilor curente ale unei întreprinderi, care nu are legătură cu o investiție inițială. Aceste cheltuieli cuprind categorii de costuri, precum cheltuielile cu personalul, materialele, serviciile contractate, comunicațiile, energia, întreținerea, chiria, administrarea și altele asemenea, dar nu cuprind costurile de amortizare și costurile de finanțare în cazul în care acestea au fost incluse în costurile eligibile la acordarea ajutorului pentru investiții;

v) *spațiul rural* — totalitatea comunelor la nivel de unitate administrativ-teritorială, comuna fiind cea mai mică unitate administrativ-teritorială, nivel NUTS 5;

x) *fișa tehnică a măsurii/submăsurii* — mijlocul prin care se implementează o prioritate, asigurând cadrul cofinanțării proiectelor atât din FEADR, cât și din bugetul național, potrivit PNDR 2014—2020.

(2) Prevederile prezentului articol se completează cu definițiile din:

a) Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*;

b) Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului;

c) Regulamentul (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.698/2005 al Consiliului;

d) Regulamentul (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului;

e) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea;

f) Orientările Uniunii Europene privind ajutoarele de stat în sectoarele agricol și forestier și în zonele rurale pentru perioada 2014—2020 (2014/C 204/01);

g) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2013 privind unele măsuri pentru dezvoltarea și susținerea fermelor de familie și facilitarea accesului la finanțare al fermierilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 289/2013, cu modificările și completările ulterioare;

h) Hotărârea Guvernului nr. 226/2015 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor programului național de dezvoltare rurală cofinanțate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și de la bugetul de stat;

i) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările și completările ulterioare;

j) Hotărârea Guvernului nr. 28/2008 privind aprobarea conținutului-cadru al documentației tehnico-economice aferente investițiilor publice, precum și a structurii și metodologiei de elaborare a devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții;

k) Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare;

l) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — (1) În cadrul prezentei scheme, ajutorul *de minimis* se va acorda sub forma de finanțare nerambursabilă și se va plăti eșalonat, în tranșe, pe etape de implementare a proiectului.

(2) Ajutorul care se plătește în mai multe tranșe se actualizează la valoarea lui în momentul acordării. Costurile eligibile se actualizează la valoarea pe care o au la momentul acordării ajutorului. Rata dobânzii care trebuie aplicată la actualizare este rata de actualizare aplicabilă la data acordării ajutorului.

CAPITOLUL VII Beneficiarii ajutorului

Art. 11. — Beneficiarii ajutorului *de minimis* acordat prin prezenta schemă sunt întreprinderile nou-înființate (start-up) și cele în activitate, care îndeplinesc cumulativ criteriile generale și specifice de eligibilitate prevăzute în prezenta schemă.

Art. 12. — (1) Beneficiarii vor îndeplini cumulativ următoarele criterii generale de eligibilitate:

a) se încadrează în categoria de microîntreprinderi sau întreprinderi mici în conformitate cu prevederile Legii nr. 346/2004, cu modificările și completările ulterioare; încadrarea întreprinderii solicitante se face la momentul înregistrării Cererii de finanțare conform declarației pe propria răspundere a solicitantului și pe baza datelor din situațiile financiare aferente anului anterior depunerii cererii de finanțare;

b) nu sunt considerate a fi firme în dificultate și se încadrează în limitele setului de indicatori financiari, cu excepția start-up;

c) nu se află în procedură de executare silită pentru plata unor datorii fiscale și nefiscale, inclusiv nu au opriri pe conturile bancare;

d) nu se află în procedură de închidere operațională, dizolvare, lichidare sau administrare specială;

e) nu sunt supuse unei proceduri de insolvență și nici nu îndeplinesc criteriile prevăzute de lege pentru a fi supuse unei proceduri de insolvență colectivă la cererea creditorilor lor;

f) suma ajutoarelor *de minimis* de care au beneficiat într-o perioadă de 3 ani fiscali (2 ani fiscali anteriori plus anul curent) nu depășește echivalentul în lei a 200.000 euro, respectiv 100.000 euro pentru întreprinderea cu activitate de transport rutier;

g) nu sunt firme împotriva cărora a fost emisă o decizie de recuperare a unui ajutor de stat, dacă această decizie de recuperare nu a fost deja executată;

h) nu sunt întreprinderi care au primit ajutor pentru salvare și nu au rambursat încă împrumutul sau nu au încetat garanția ori au primit ajutoare pentru restructurare și fac încă obiectul unui plan de restructurare;

i) își desfășoară activitatea în spațiul rural din România.

(2) În cazul în care beneficiarul nu este o întreprindere autonomă sau parteneră în condițiile legii, în ultimii 2 ani fiscali și în anul fiscal în curs, grupul de întreprinderi din care face parte întreprinderea solicitantă, așa cum este definită prin termenul de „întreprindere unică”, nu a beneficiat de ajutoare *de minimis* din sursele statului, ale autorităților locale sau din surse europene, care, cumulat cu valoarea finanțării solicitate prin schemă, să depășească echivalentul în lei a 200.000 euro, respectiv a 100.000 euro, dacă întreprinderea efectuează transport de mărfuri în contul terților ori contra cost.

(3) Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b)—e) solicitantul va formula o declarație pe propria răspundere.

(4) Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. f)—g) și la alin. (2) solicitantul va formula o declarație pe propria răspundere.

(5) În cazul întreprinderii nou-înființate, aceasta nu aparține unor titulari/asociați/acționari care au deținut în 2 ani anteriori depunerii cererii de finanțare o altă întreprindere care desfășoară sau a desfășurat activitățile pentru care solicită finanțare.

(6) În cazul investițiilor în agroturism, beneficiarul trebuie să desfășoare o activitate agricolă în momentul depunerii cererii de finanțare.

Art. 13. — (1) Pentru submăsura 6.2 sprijinul se acordă pentru:

— fermierii sau membrii unei gospodării agricole care își diversifică activitatea prin înființarea unei întreprinderi care va desfășura activități neagricole din spațiul rural pentru prima dată;

— microîntreprinderi și întreprinderi mici existente din spațiul rural, care își propun activități neagricole, pe care nu le-au mai efectuat până la data aplicării pentru sprijin;

— microîntreprinderi și întreprinderi mici noi, înființate în anul depunerii cererii de finanțare sau cu o vechime de maximum 3 ani fiscali, care nu au desfășurat activități până în momentul depunerii acesteia (start-up).

Solicitanții trebuie să îndeplinească următoarele condiții specifice:

a) se încadrează în categoria microîntreprinderilor sau întreprinderilor mici;

b) solicită sprijinul în baza unui plan de afaceri;

c) întreprinderile nou-înființate (start-up) au ca obiect activități economice din domeniile de diversificare prevăzute la art. 8 alin. (1) pct. 1;

d) întreprinderile în activitate care au ca obiect activități agricole, iar prin proiect își propun diversificarea spre cel puțin una dintre activitățile economice din domeniile de diversificare prevăzute la art. 8 alin. (1) pct. 1;

e) îndeplinesc celelalte condiții specifice din fișa submăsurii 6.2 din cadrul PNDR 2014—2020.

(2) Pentru submăsura 6.4 sprijinul se acordă pentru investiții:

— microîntreprinderilor și întreprinderilor mici existente sau nou-înființate din mediul rural, care creează ori dezvoltă activități neagricole în zonele rurale și care au ca obiect activitățile economice din domeniile de diversificare prevăzute la art. 8 alin. (1) pct. 2;

— fermierilor sau membrilor unei gospodării agricole care își diversifică activitatea de bază agricolă prin dezvoltarea unei întreprinderi care va desfășura activități neagricole în cadrul întreprinderii deja existente.

Solicitanții trebuie să îndeplinească următoarele condiții specifice:

a) se încadrează în categoria microîntreprinderilor sau întreprinderilor mici;

b) asigură partea de cofinanțare din surse proprii;

c) îndeplinesc celelalte condiții specifice de eligibilitate din fișa tehnică a submăsurii 6.4.

(3) În vederea asigurării cofinanțării, beneficiarii submăsurii 6.4 pot obține sprijin financiar sub formă de garanții, în condițiile schemei de garantare pentru IMM-uri din cadrul PNDR 2014—2020.

Art. 14. — Persoanele fizice nu se încadrează în categoria beneficiarilor eligibili în cadrul prezentei scheme.

Art. 15. — Nu pot beneficia de ajutor *de minimis* în cadrul prezentei scheme de ajutor categoriile de solicitanți prevăzute la art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 226/2015.

Art. 16. — Numărul estimat al beneficiarilor de sprijin prin prezenta schemă este de aproximativ 1936 pentru acțiunile aferente submăsurii 6.2, respectiv de aproximativ 974 pentru acțiunile aferente submăsurii 6.4.

CAPITOLUL VIII

Condiții de eligibilitate

Art. 17. — (1) Pentru îndeplinirea condițiilor de eligibilitate pentru submăsura 6.2 se verifică dacă:

a) întreprinderea se încadrează în categoria de beneficiari eligibili, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1);

b) sprijinul se solicită în baza cererii de finanțare, documentelor justificative relevante, inclusiv a planului de afaceri, care trebuie să conțină cel puțin elementele obligatorii prevăzute de regulamentele de dezvoltare rurală; implementarea planului de afaceri și modul de acordare a tranșelor de plată se detaliază în ghidul solicitantului pentru submăsura 6.2;

c) sediul social, sediul profesional și punctul/punctele de lucru trebuie să fie situate în spațiul rural, activitatea desfășurându-se în spațiul rural;

d) investiția trebuie să vizeze cel puțin unul dintre domeniile de diversificare prevăzute la art. 8 alin. (1) pct. 1.

(2) Pentru îndeplinirea condițiilor de eligibilitate pentru submăsura 6.4 se verifică dacă:

a) întreprinderea se încadrează în categoria de beneficiari eligibili, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (2);

b) sprijinul se acordă în baza cererii de finanțare și a documentelor justificative relevante; documentele relevante se detaliază în ghidul solicitantului pentru submăsura 6.4;

c) solicitantul trebuie să prezinte toate avizele și acordurile necesare investiției respective, inclusiv avizele/autorizațiile de mediu necesare investiției, să respecte, după caz, cerințele de mediu specifice investițiilor în perimetrul ariilor protejate;

d) sediul social, sediul profesional și punctul/punctele de lucru trebuie să fie situate în spațiul rural, activitatea desfășurându-se în spațiul rural;

e) investiția trebuie să vizeze cel puțin unul dintre domeniile de diversificare prevăzute la art. 8 alin. (1) pct. 2, viabilitatea

economică trebuie demonstrată pe baza prezentării unei documentații tehnico-economice;

f) solicitantul trebuie să demonstreze capacitatea de a asigura cofinanțarea investiției;

g) întreprinderea nu trebuie să fie în dificultate în înțelesul Liniilor directe privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor în dificultate.

Art. 18. — În funcție de tipul investiției/proiectului, solicitantul trebuie să dovedească dreptul de proprietate asupra terenului pe care urmează să realizeze investiția sau, după caz, dreptul de folosință pe o perioadă de cel puțin 10 ani.

Art. 19. — (1) Condițiile de eligibilitate și documentele relevante pentru fiecare submăsură sunt detaliate prin Ghidul solicitantului specific submăsurilor 6.2 și 6.4.

(2) Ghidul solicitantului este elaborat potrivit fișelor tehnice ale măsurilor/submăsurilor din PNDR 2014—2020, prevederilor regulamentelor europene și legislației naționale incidente și se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(3) Verificarea condițiilor de eligibilitate pentru beneficiar/proiect/investiție se realizează de către AFIR înainte de acordarea ajutorului.

CAPITOLUL IX

Reguli, principii și criteriile de selecție

Art. 20. — (1) Principiile de selecție au în vedere asigurarea tratamentului egal al solicitanților, o mai bună utilizare a resurselor financiare și direcționarea acestora în conformitate cu prioritățile Uniunii Europene în materie de dezvoltare rurală.

(2) Selecția proiectelor va fi organizată pe baza următoarelor reguli:

a) organizarea de sesiuni anuale continue de depunere a proiectelor cu un buget anual predefinit, cu selecție lunară/trimestrială;

b) prioritate în evaluare/selecție pentru proiectele cu punctajul cel mai mare la începutul anului;

c) respectarea pragului minim pe parcursul anului.

(3) Criteriile de selecție și modul de acordare a punctajelor se detaliază în ghidul solicitantului pentru fiecare submăsură din cadrul prezentei scheme.

Art. 21. — Principiile de selecție pentru submăsura 6.2 sunt:

1. principiul diversificării activității agricole a fermierilor/membrilor gospodăriei agricole către activități neagricole;

2. principiul prioritizării sectoarelor cu potențial de creștere (textile și pielărie, industrii creative și culturale, inclusiv meșteșuguri, activități de servicii în tehnologia informației, agroturism, servicii pentru populația din spațiul rural etc.);

3. principiul stimulării activităților turistice în sensul prioritizării activităților agroturistice desfășurate în zonele cu potențial turistic ridicat/destinații ecoturistice/arii naturale protejate, care au fost stabilite în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142/2008 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național Secțiunea a VIII-a — zone cu resurse turistice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 190/2009;

4. principiul stimulării unui nivel ridicat de calitate al planului de afaceri, care va fi stabilit în funcție de producția comercializată sau activitățile prestate, în procent de peste 30% din valoarea primei tranșe de plată.

Art. 22. — Principiile de selecție pentru submăsura 6.4 sunt:

1. principiul diversificării activității agricole a fermelor existente către activități neagricole;

2. principiul prioritizării sectoarelor cu potențial de creștere (textile și pielărie, industrii creative și culturale — inclusiv meșteșuguri, activități de servicii în tehnologia informației, agroturism etc.);

3. principiul stimulării activităților turistice în sensul prioritizării activităților agroturistice desfășurate în zonele cu potențial turistic ridicat/destinații ecoturistice/arii naturale protejate, care

au fost stabilite în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 190/2009;

4. principiul derulării activităților anterioare ca activitate generală de management a firmei, pentru o mai bună gestionare a activității economice.

Art. 23. — Evaluarea cererilor de finanțare sub aspectul îndeplinirii condițiilor de eligibilitate și a criteriilor de selecție se realizează de către AFIR, în baza procedurilor proprii specifice, înainte de acordarea ajutorului *de minimis*.

CAPITOLUL X Cheltuieli eligibile

Art. 24. — Sprijinul în cadrul submăsurii 6.2 se acordă pentru activitățile prevăzute pentru îndeplinirea obiectivelor din cadrul planului de afaceri (PA). Toate cheltuielile propuse prin PA, inclusiv capital de lucru și capitalizarea întreprinderii, și activitățile relevante pentru implementarea corectă a PA aprobat pot fi eligibile, indiferent de natura acestora.

Art. 25. — (1) În cadrul submăsurii 6.4 sunt eligibile următoarele tipuri de cheltuieli:

a) construcția, extinderea și/sau modernizarea și dotarea clădirilor;

b) achiziționarea și costurile de instalare, inclusiv în leasing financiar, de utilaje, instalații și echipamente noi, achiziționarea sau dezvoltarea de software și achiziționarea de brevete, drepturi de autor, licențe, mărci.

(2) Cheltuielile legate de achiziția în leasing a activelor, altele decât terenurile și clădirile, pot fi considerate eligibile doar în cazul în care leasingul ia forma unui leasing financiar și prevede obligația beneficiarului de a cumpăra bunurile respective la expirarea contractului de leasing.

CAPITOLUL XI Cheltuieli neeligibile

Art. 26. — Reprezintă cheltuieli neeligibile pentru submăsura 6.2:

a) achiziționarea de utilaje, instalații și echipamente agricole aferente activității de prestare de servicii agricole, în conformitate cu Clasificarea activităților din economia națională, denumită în continuare CAEN, pentru producerea și comercializarea produselor din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/1972, (CEE) nr. 234/1979, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului, denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013*;

b) achiziționarea de vehicule pentru transportul rutier de mărfuri;

c) cheltuielile cu achiziționarea de bunuri și echipamente „second hand”;

d) cheltuieli efectuate înainte de semnarea contractului de finanțare a proiectului cu excepția: costurilor generale definite la art. 45 alin. (2) lit. c) a Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 care pot fi realizate înainte de depunerea cererii de finanțare, a cheltuielilor necesare implementării proiectelor care presupun și înființare/reconversie plantații pomicole în cadrul submăsurii 4.1a și a cheltuielilor pentru activități pregătitoare aferente submăsurii 16.1 și 16.1a care pot fi realizate după depunerea cererii de finanțare, conform art. 60 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 1.305/2013;

e) cheltuieli cu achiziția mijloacelor de transport pentru uz personal și pentru transport persoane;

f) cheltuieli cu investițiile ce fac obiectul dublei finanțări care vizează aceleași costuri eligibile;

g) cheltuieli neeligibile în conformitate cu art. 69 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, și anume:

(i) dobânzi debitoare, cu excepția celor referitoare la granturi acordate sub forma unei subvenții pentru dobândă sau a unei subvenții pentru comisioanele de garantare și a celor pentru fondurile mutuale în condițiile menționate în măsura 17 „Gestionarea riscurilor” din PNDR 2014—2020;

(ii) taxa pe valoarea adăugată, cu excepția cazului în care aceasta nu se poate recupera în temeiul legislației naționale privind TVA-ul sau a prevederilor specifice pentru instrumente financiare;

h) în cazul contractelor de leasing, celelalte costuri legate de contractele de leasing, cum ar fi marja locatorului, costurile de refinanțare a dobânzilor, cheltuielile generale și cheltuielile de asigurare.

Art. 27. — Reprezintă cheltuieli neeligibile pentru submăsura 6.4:

a) cheltuieli specifice activităților de prestări servicii agricole, precum și celor de prelucrare și comercializare rezultate din produsele ce se regăsesc în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013 — codurile CAEN aferente fiind excluse de la finanțare;

b) costurile de exploatare, inclusiv cheltuielile specifice de înființare și funcționare a întreprinderilor, cum ar fi obținerea avizelor de funcționare, taxele de autorizare, salarii angajați, costuri administrative etc.;

c) cheltuielile cu instalațiile pentru producerea de electricitate din biomasă, în conformitate cu prevederile art. 13 din Regulamentul delegat (UE) nr. 807/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de introducerea unor dispoziții tranzitorii;

d) achiziționarea de vehicule pentru transportul rutier de mărfuri.

Art. 28. — Cheltuielile neeligibile ale proiectului vor fi suportate integral de către beneficiarul ajutorului *de minimis*.

Art. 29. — Investiția realizată în condițiile prezentei scheme de ajutor *de minimis*, precum și activitatea sau întreprinderea nou-înființată trebuie menținute pe o perioadă de cel puțin 5 ani de la momentul finalizării/ultimei plăți aferente proiectului de investiții.

CAPITOLUL XII Regula cumulului ajutoarelor

Art. 30. — (1) Administratorul/Furnizorul prezentei scheme va acorda un ajutor *de minimis* după ce va verifica declarația pe propria răspundere, respectiv faptul că suma totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unei întreprinderi sau întreprinderi unice pe parcursul unei perioade de 3 ani fiscali, inclusiv anul fiscal în curs, fie din surse ale statului ori ale autorităților locale, fie din surse ale bugetului Uniunii Europene, cumulate cu prevederile prezentei scheme, nu depășește pragul de 200.000 euro, respectiv de 100.000 euro, în cazul solicitanților care își desfășoară activitatea în sectorul transportului rutier de mărfuri în contul terților sau contra cost, echivalent în lei, și că se respectă toate condițiile din Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013.

(2) În cazul în care valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unei întreprinderi pe o perioadă de 3 ani consecutivi (anul fiscal în curs și cei 2 ani fiscali anteriori), cumulată cu valoarea alocării financiare solicitate în baza prezentei scheme, depășește pragul de 200.000 euro (100.000 euro, în cazul solicitanților care își desfășoară activitatea în sectorul transporturilor), solicitantul nu poate beneficia de prevederile

prezentei scheme nici chiar pentru acea fracțiune din ajutor care nu depășește acest plafon.

(3) Respectarea plafonului *de minimis* are în vedere o întreprindere sau o întreprindere unică. Astfel, dacă între întreprinderile care beneficiază de sprijinul prezentei scheme există cel puțin una dintre relațiile menționate la art. 9 alin. (1) lit. g), respectivele structuri vor fi tratate ca o singură „întreprindere unică”, iar valoarea ajutorului *de minimis* acordată tuturor structurilor constituente, cumulată pe o perioadă de 3 ani fiscali consecutivi, împreună cu suma solicitată, nu va depăși suma de 200.000 euro (100.000 euro pentru întreprinderile care efectuează transport de mărfuri în contul terților sau contra cost).

(4) Ajutoarele *de minimis* nu se cumulează cu ajutoarele de stat acordate pentru aceleași costuri eligibile sau cu ajutoarele de stat acordate pentru aceeași măsură de finanțare prin capital de risc dacă un astfel de cumul ar depăși intensitatea sau valoarea maximă relevantă a ajutorului stabilită pentru condițiile specifice ale fiecărui caz de un regulament sau de o decizie de exceptare pe categorii adoptată de Comisia Europeană.

(5) Ajutoarele *de minimis* care nu se acordă pentru sau nu sunt legate de costuri eligibile specifice pot fi cumulate cu alte ajutoare de stat acordate în temeiul unui regulament de exceptare pe categorii sau al unei decizii adoptate de Comisia Europeană.

(6) Ajutoarele *de minimis* acordate în conformitate cu prezenta schemă pot fi cumulate cu ajutoarele *de minimis* acordate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 360/2012 al Comisiei din 25 aprilie 2012 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor *de minimis* acordate întreprinderilor care prestează servicii de interes economic general, în limita plafonului stabilit în regulamentul respectiv. Acestea pot fi cumulate cu ajutoare *de minimis* acordate în conformitate cu alte regulamente *de minimis* în limita plafonului relevant prevăzut la alin. (1).

CAPITOLUL XIII

Modalitatea de acordare a ajutoarelor

Art. 31. — (1) Ajutoarele financiare în cadrul submăsurii 6.2 pentru înființarea de activități neagricole în zone rurale se vor acorda, sub formă de sumă forfetară, în două tranșe, astfel:

— 70% din cuantumul sprijinului la încheierea deciziei de finanțare;

— 30% din cuantumul sprijinului se va acorda cu condiția implementării corecte a planului de afaceri, fără a depăși 5 ani de la încheierea deciziei de finanțare.

(2) Cuantumul maxim al sprijinului este de:

— 70.000 euro/proiect în cazul activităților productive, servicii medicale, sanitar-veterinare și de agroturism (servicii agroturistice de cazare, servicii turistice de agrement și alimentație publică);

— 50.000 euro/proiect în cazul altor activități neagricole.

(3) Intensitatea sprijinului public nerambursabil este de 100%.

Art. 32. — (1) Asistența financiară în cadrul submăsurii 6.4 se acordă sub formă de grant pentru rambursarea cheltuielilor eligibile suportate și plătite.

(2) În conformitate cu prevederile art. 45 alin. (4) și art. 63 ale Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 beneficiarii sprijinului acordat prin prezenta schemă pot primi avans în procent de maximum 50% din valoarea cheltuielilor eligibile aferente proiectului. Plata avansului este condiționată de prezentarea unei garanții eliberate de o instituție financiară bancară sau nebanară înscrisă în registrul special al Băncii Naționale a României, reglementat de legislația națională în domeniu, care corespunde procentului de 100% din suma avansului.

(3) Garanția prevăzută la alin. (2) poate fi prezentată de beneficiarii privați și sub formă de poliță de asigurare eliberată

de o societate de asigurări, autorizată potrivit legislației în vigoare.

(4) Intensitatea sprijinului public nerambursabil este de 70%.

(5) Intensitatea prevăzută la alin. (4) se poate majora la 90% în următoarele cazuri:

a) pentru solicitanții care desfășoară activități de producție, servicii medicale, sanitar-veterinare și agroturism;

b) pentru fermierii care își diversifică activitatea de bază agricolă prin dezvoltarea unor activități neagricole.

Art. 33. — (1) AFIR va informa în scris beneficiarii cu privire la cuantumul ajutorului acordat în baza prezentei scheme și caracterul *de minimis* al acestuia, cu referire expresă la Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013.

(2) Plafonul minim acceptat pentru un proiect finanțat prin prezenta schemă de ajutor *de minimis* este de 10.000 euro, această sumă reprezentând valoarea totală eligibilă a proiectului.

(3) Pentru a beneficia de finanțare nerambursabilă în cadrul prezentei scheme, solicitantul va da o declarație pe propria răspundere privind ajutoarele *de minimis* primite de acesta și, dacă este cazul, de celelalte întreprinderi cu care se află într-o relație de tipul celor enumerate la art. 9 alin. (1) lit. g) în acel an fiscal și alte ajutoare *de minimis* primite în ultimii 2 ani fiscali, fie din surse ale bugetului de stat sau ale autorităților locale, fie din surse ale bugetului Uniunii Europene.

(4) AFIR acordă un ajutor *de minimis* după ce verifică, pe baza declarației pe propria răspundere a solicitantului, faptul că suma totală a ajutoarelor *de minimis* primite de acesta și, dacă este cazul, de celelalte întreprinderi cu care se află într-o relație de tipul celor enumerate la art. 9 alin. (1) lit. g) pe parcursul unei perioade de 3 ani fiscali, inclusiv anul fiscal în curs, fie din surse ale bugetului de stat sau ale autorităților locale, fie din surse ale bugetului Uniunii Europene, nu depășește pragul de 200.000 euro, respectiv 100.000 euro pentru beneficiarii care activează în domeniul transportului rutier de mărfuri, echivalent în lei.

CAPITOLUL XIV

Durata

Art. 34. — Prezenta schemă se va aplica de la data adoptării acesteia până la 31 decembrie 2020.

CAPITOLUL XV

Bugetul schemei

Art. 35. — Bugetul schemei este de 294.309.090 euro contribuție publică, din care 117.772.552 euro pentru submăsura 6.2 și 176.536.538 euro pentru submăsura 6.4, cu posibilitate de majorare a bugetului cu maximum 10% pentru fiecare submăsură, cu condiția creșterii alocării din cadrul PNDR a acestor submăsuri.

CAPITOLUL XVI

Procedura de implementare a schemei

Art. 36. — (1) Pentru a beneficia de ajutorul acordat prin prezenta schemă, solicitantul va depune on-line, la AFIR, o cerere de finanțare, însoțită de documentele prevăzute în Ghidul solicitantului.

(2) AFIR organizează sesiuni anuale continue de depunere a cererilor de finanțare, cu respectarea regulilor prevăzute la art. 20 alin. (2). Pragurile de calitate lunare/trimestriale, pragul minim și alocările financiare anuale se stabilesc potrivit prevederilor art. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 226/2015.

(3) Detalierea modalității de derulare a procedurilor specifice de evaluare-selectare și contractare aferente submăsurilor din prezenta schema se regăsește în Ghidul solicitantului pentru fiecare dintre submăsuri, acesta fiind publicat pe site-urile

www.madr.ro și www.afir.info, care completează prevederile prezentei scheme *de minimis*.

(4) Acordarea ajutorului *de minimis* prevăzut în cadrul acestei scheme se face în baza unui contract de finanțare încheiat între AFIR, în numele furnizorului, și beneficiar.

Art. 37. — (1) În vederea acordării ajutorului *de minimis* întreprinderea solicitantă va trebui să prezinte la AFIR documentația prevăzută în Ghidul solicitantului.

(2) AFIR nu achită ajutorul *de minimis* sau solicită recuperarea ajutorului *de minimis* deja acordat, în cazul în care documentele și informațiile furnizate de către beneficiar în documentele depuse în susținerea cererii de finanțare se dovedesc a fi incorecte și/sau false.

Art. 38. — (1) Nerespectarea contractului de finanțare încheiat în baza prevederilor prezentei scheme de către întreprinderea care a beneficiat de ajutor atrage revocarea acordului pentru finanțare și recuperarea ajutorului *de minimis* proporțional cu gradul de nerealizare sau integral, în funcție de caz.

(2) Ajutorul *de minimis* care trebuie recuperat include și dobânda aferentă, datorată de la data plății până la data recuperării.

(3) În cazul în care întreprinderea solicitantă nu este eligibilă pentru a primi o alocare specifică în cadrul schemei, AFIR va transmite acesteia o notificare în acest sens.

CAPITOLUL XVII

Monitorizarea ajutoarelor acordate în cadrul prezentei scheme

Art. 39. — Monitorizarea, raportarea și păstrarea evidențelor ajutoarelor acordate în baza prezentei scheme se fac în conformitate cu legislația europeană și cu prevederile Regulamentului privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007.

Art. 40. — (1) AFIR păstrează evidența detaliată a ajutoarelor acordate în baza prezentei scheme pe o durată de 10 ani de la data la care ultima alocare specifică a fost acordată în baza prezentei scheme. Această evidență trebuie să conțină informații necesare pentru a demonstra respectarea condițiilor impuse de legislația europeană în domeniul ajutorului de stat, cum sunt: datele de identificare ale beneficiarului, valoarea sprijinului, momentul și modalitatea acordării ajutorului, originea acestuia, durata, metoda de calcul al ajutoarelor acordate etc.

(2) AFIR transmite în timp util la MADR toate informațiile necesare raportării către Consiliul Concurenței/Comisia Europeană a ajutoarelor *de minimis* acordate.

Art. 41. — (1) MADR și AFIR au obligația de a supraveghea permanent ajutoarele *de minimis* acordate, aflate în derulare, și de a dispune măsurile care se impun în cazul nerespectării condițiilor impuse prin prezenta schemă sau prin legislația națională ori europeană aplicabilă la momentul respectiv.

(2) MADR, pe baza datelor și informațiilor primite de la AFIR, are obligația de a transmite Consiliului Concurenței toate datele și informațiile necesare pentru monitorizarea ajutoarelor de stat la nivel național, în formatul și în termenul prevăzute de Regulamentul privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007.

Art. 42. — (1) În cazul în care există îndoieli serioase cu privire la datele transmise de către furnizor, Consiliul Concurenței poate să solicite date și informații suplimentare și, după caz, să facă verificări la fața locului.

(2) În cazul în care MADR nu are date definitive privind valoarea ajutorului *de minimis*, acesta va transmite valori estimative.

(3) Erorile constatate de furnizor și corecțiile legale, anulări, recalculări, recuperări, rambursări, se raportează până la data de 31 martie a anului următor anului de raportare.

(4) MADR va transmite spre informare Consiliului Concurenței prezenta schemă în termen de 15 zile de la data adoptării acesteia, conform art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare.

Art. 43. — În baza unei cereri scrise, emisă de Comisia Europeană, MADR va transmite acesteia, prin intermediul Consiliului Concurenței, în 20 de zile lucrătoare sau în termenul fixat în cerere, toate informațiile pe care Comisia Europeană le consideră necesare pentru evaluarea respectării condițiilor prezentei scheme.

Art. 44. — (1) Beneficiarul are obligația de a pune la dispoziția AFIR și/sau MADR, în formatul și în termenul solicitate de către acesta, toate datele și informațiile necesare în vederea îndeplinirii procedurilor de raportare și monitorizare ce revin ca responsabilitate AFIR și/sau MADR.

(2) Beneficiarul trebuie să păstreze timp de minimum 10 ani de la data la care a fost acordată ultima alocare specifică toate documentele referitoare la ajutorul *de minimis* primit în cadrul schemei. Această evidență trebuie să conțină informațiile necesare pentru a demonstra respectarea tuturor condițiilor impuse prin actul de acordare, cum sunt: datele de identificare ale beneficiarului, durata, cheltuielile eligibile, valoarea, momentul și modalitatea acordării ajutorului, originea acestuia, durata, metoda de calcul al ajutoarelor acordate.

CAPITOLUL XVIII

Recuperarea ajutorului *de minimis*

Art. 45. — (1) Recuperarea ajutorului *de minimis* se realizează de către AFIR, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Ajutorul *de minimis* care trebuie recuperat include și dobânda aferentă, datorată de la data plății până la data recuperării. Rata dobânzii aplicabile este cea stabilită potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 83 din 27 martie 1999, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL XIX

Dispoziții finale

Art. 46. — Textul prezentei scheme este publicat integral pe pagina web a MADR la adresa: www.madr.ro

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN**pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind organizarea și funcționarea învățământului terțiar nonuniversitar, organizat la nivelul colegiilor din cadrul instituțiilor de învățământ superior acreditate**

În conformitate cu prevederile Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice,

ministrul educației și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia-cadru privind organizarea și funcționarea învățământului terțiar nonuniversitar, organizat la nivelul colegiilor din cadrul instituțiilor de învățământ superior acreditate, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală învățământ universitar, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și instituțiile de învățământ superior acreditate duc la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării științifice,
Sorin Mihai Cîmpeanu

București, 25 iunie 2015.
Nr. 4.342.

ANEXĂ

METODOLOGIE - CADRU**privind organizarea și funcționarea învățământului terțiar nonuniversitar, organizat la nivelul colegiilor din cadrul instituțiilor de învățământ superior acreditate****CAPITOLUL I
Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezenta metodologie-cadru reglementează organizarea și funcționarea nivelului de învățământ terțiar nonuniversitar ce se poate organiza de către instituțiile de învățământ superior acreditate în cadrul unor structuri fără personalitate juridică, denumite în continuare *colegii*, înființate în condițiile legii în acest scop.

Art. 2. — Conform prevederilor Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, nivelul de învățământ terțiar nonuniversitar se organizează pentru absolvenții de liceu cu sau fără diplomă de bacalaureat.

Art. 3. — Instituțiile de învățământ superior acreditate care organizează învățământ terțiar nonuniversitar în cadrul colegiilor elaborează o metodologie proprie ce vizează organizarea și funcționarea acestui învățământ.

Art. 4. — (1) Instituțiile de învățământ superior acreditate oferă, în cadrul colegiilor, cursuri de învățământ de nivel terțiar nonuniversitar autorizate să funcționeze provizoriu, acreditate și evaluate periodic în condițiile legii.

(2) Inițiativa înființării nivelului de învățământ terțiar nonuniversitar se realizează prin hotărârea senatului instituției de învățământ superior acreditate, la propunerea consiliului de administrație.

(3) Sediul, resursa umană și resursele materiale se aprobă conform prevederilor legale în vigoare.

**CAPITOLUL II
Organizarea și funcționarea**

Art. 5. — (1) Învățământul terțiar nonuniversitar organizat în cadrul colegiilor are o durată de la 1 la 3 ani, în funcție de complexitatea calificării și de numărul de credite dobândite, și se derulează pe baza planurilor-cadru, programelor și Standardelor de pregătire profesională (SPP), aprobate de către Ministerul Educației și Cercetării Științifice pentru calificările respective.

(2) Învățământul terțiar nonuniversitar se organizează la forma cu frecvență pentru calificările profesionale corespunzătoare nivelului de calificare 5, conform Cadrului național al calificărilor (CNC) și în baza Ordinului ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 3.973/2014 privind echivalarea nivelurilor de calificare obținute prin sistemul național de învățământ și formarea profesională a adulților, anterior momentului intrării în vigoare a Cadrului național al calificărilor, cu nivelurile de calificare stabilite prin Cadrul național al calificărilor.

(3) Calificările profesionale corespunzătoare nivelului de calificare sunt conforme celor menționate în Registrul național al calificărilor — RNC, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului. Până la aprobarea RNC se utilizează nomenclatoarele calificărilor profesionale în vigoare pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, corespunzătoare învățământului postliceal.

Art. 6. — (1) Începând cu anul școlar 2015—2016, cifra de școlarizare și mecanismul de finanțare pentru învățământul postliceal organizat la nivelul colegiilor din cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat se aprobă prin hotărâre a Guvernului. Finanțarea de bază pentru colegiile din cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat se asigură la nivelul standardelor de cost pentru învățământul preuniversitar.

(2) Taxele de admitere la colegiu se stabilesc la propunerea consiliului de administrație din instituția de învățământ superior acreditată și se aprobă prin hotărâre a senatului.

(3) Candidații admiși încheie un contract de școlarizare cu instituția de învățământ superior acreditată.

(4) Taxa corespunzătoare școlarizării se aprobă de către senatul universității, la propunerea consiliului de administrație, și se afișează odată cu planul de școlarizare.

Art. 7. — Instituțiile de învățământ superior acreditate înaintea, în condițiile legii, Ministerului Educației și Cercetării Științifice lista calificărilor ce se propun a fi școlarizate în cadrul colegiilor, însoțită de planul de școlarizare, cuprinzând calificările profesionale și numărul de locuri pentru fiecare domeniu, cu cel puțin 6 luni înainte de începerea anului universitar, în vederea aprobării prin ordin al ministrului educației naționale.

Art. 8. — Colegiul este condus de un director, desemnat prin decizia rectorului, cu avizul consiliului de administrație. Directorul prezintă anual consiliului de administrație un raport asupra calității educației din cadrul colegiului pe care îl conduce. Raportul va fi publicat pe site-ul instituției de învățământ superior.

CAPITOLUL III

Admiterea

Art. 9. — (1) Fiecare instituție de învățământ superior acreditată, care organizează învățământ terțiar nonuniversitar prin intermediul colegiilor, elaborează o metodologie proprie de admitere, conform prevederilor Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.346/2011 privind aprobarea Criteriilor generale de admitere în învățământul postliceal și ale prezentei metodologii-cadru.

(2) Metodologia proprie de admitere este avizată de consiliul de administrație și este aprobată prin hotărârea senatului universității.

CAPITOLUL IV

Finalizarea studiilor.

Evaluarea și certificarea rezultatelor învățării

Art. 10. — Finalizarea studiilor, respectiv evaluarea și certificarea rezultatelor învățării în colegiile din cadrul instituțiilor de învățământ superior acreditate se realizează în conformitate cu prevederile ordinului ministrului educației naționale privind aprobarea metodologiei de organizare și desfășurare a examenului de certificare a calificării profesionale a absolvenților învățământului postliceal.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 11. — (1) Instituțiile de învățământ superior acreditate întreprind măsurile legale necesare pentru organizarea colegiilor la data intrării în vigoare a prezentei metodologii-cadru.

(2) Prin excepție, pentru anul universitar 2015—2016 termenul prevăzut la art. 7 se modifică la 3 luni.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN

privind aprobarea Metodologiei de monitorizare directă a Universității „Bioterra” din București

În baza prevederilor Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.418/2006 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare externă, a standardelor, a standardelor de referință și a listei indicatorilor de performanță a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 26/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice,

în baza raportului nr. 3.231 din 18 martie 2015, întocmit în urma activității de monitorizare a Universității „Bioterra” din București, **ministrul educației și cercetării științifice** emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă Metodologia de monitorizare directă a Universității „Bioterra” din București, denumită în continuare *metodologie*, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Metodologia se aplică la Universitatea „Bioterra” din București, începând cu data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la finalizarea evaluării instituționale efectuate de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior.

Art. 2. — Direcția generală învățământ universitar, Corpul de control al Ministerului Educației și Cercetării Științifice, precum și, după caz, alte direcții de specialitate din cadrul Ministerului Educației și Cercetării Științifice, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior și Universitatea „Bioterra” din București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării științifice,

Sorin Mihai Cîmpeanu

București, 8 iulie 2015.

Nr. 4.458.

M E T O D O L O G I E
de monitorizare directă a Universității „Bioterra” din București

Art. 1. — Universitatea „Bioterra” din București, instituție de învățământ superior care face parte din sistemul național de învățământ conform Legii nr. 480/2002 privind înființarea Universității „Bioterra” din București, este monitorizată până la finalizarea evaluării instituționale efectuate de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior.

Art. 2. — (1) Monitorizarea directă se referă la întreaga activitate desfășurată de Universitatea „Bioterra” din București și vizează asigurarea respectării reglementărilor privind învățământul superior, pentru întreaga activitate didactică, de cercetare științifică, de management academic, financiară și administrativă.

(2) Monitorizarea directă este efectuată de Ministerul Educației și Cercetării Științifice, care, prin structurile sale de specialitate, asigură comunicarea cu Universitatea „Bioterra” din București.

(3) În procesul de monitorizare a activității, Ministerul Educației și Cercetării Științifice colaborează atât cu Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior, cât și cu alte instituții de învățământ superior acreditate, precum și, după caz, cu alte organisme specializate ale statului.

Art. 3. — (1) Universitatea „Bioterra” din București are obligația de a prezenta, anual, pe perioada monitorizării directe, un raport Ministerului Educației și Cercetării Științifice, până cel târziu la data de 1 octombrie, care să conțină cel puțin următoarele informații privind:

a) evidențele clare ale studenților, pe specializări, ani de studii, forme de învățământ și locații geografice. Evidența acestora se referă și la registrele matricole, cataloage de examen, finalizarea studiilor, transferuri, exmatriculări, precum și la alte date de acest gen;

b) situația referitoare la actele de studii, precum și modul în care s-a realizat gestionarea, completarea și eliberarea acestora în cadrul universității;

c) situația referitoare la întocmirea dosarelor personale ale studenților, inclusiv situația contractelor de studii încheiate între studenți și universitate;

d) situația referitoare la completarea cataloagelor și la consemnarea notelor acordate studenților de către cadrele didactice;

e) situația referitoare la documentele privind transferul studenților;

f) situația privind statele de funcții ale instituției de învățământ superior;

g) alte documente relevante pentru activitatea de monitorizare a universității.

(2) Comisia de monitorizare, desemnată prin ordin al ministrului educației și cercetării științifice, în urma verificărilor efectuate și a analizării rapoartelor prezentate de către Universitatea „Bioterra” din București, propune măsurile necesare.

(3) În funcție de rezultatele monitorizării directe, fie monitorizarea va fi încheiată, fie vor fi aplicate măsurile prevăzute de lege.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

